บทคัดย่อดึงจากฐานข้อมูล จัดหน้าด้วยระบบอัตโนมัติ ไม่ใช่ต้นฉบับจากผู้เผยแพร่

ชื่อเรื่อง การศึกษาพัฒนาผลการเรียนรู้ เรื่อง หลักธรรมสำคัญของศาสนาต่าง ๆ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้เทคนิควิธีสอนแบบโมเดลซิปปา

ผู้วิจัย วชิระ ชาวเหนือ

ปีการศึกษา 2567

บทคัดย่อ

บทคัดย่อ

การศึกษาพัฒนาผลการเรียนรู้ครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อพัฒนาผลการเรียนวิชา สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม เรื่อง หลักธรรมสำคัญของศาสนาต่าง ๆ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนมหาไชยโคกก่างวิทยา ที่สอนโดยแผนการจัดการเรียนรู้แบบชิปปา 2) สร้างความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ วิชา สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม เรื่องหลักธรรมสำคัญของศาสนาต่าง ๆ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนมหาไชยโคกก่างวิทยา ที่สอนโดยแผนการจัดการเรียนรู้แบบชิปปา

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลการพัฒนาการเรียนวิชาสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม เรื่องหลักธรรมสำคัญของศาสนาต่าง ๆ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบชิปปา พบว่า ผลการเรียนของคะแนนทดสอบหลังเรียนมีค่า ค่าพัฒนาเพิ่มขึ้นโดยเฉลี่ย 4.87 2. ผลจากการประเมินความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ วิชา สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม เรื่อง หลักธรรมสำคัญของศาสนาต่าง ๆ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนมหาไชยโคกก่างวิทยา ที่สอนโดยแผนการจัดการเรียนรู้แบบชิปปา อยู่ที่ร้อยละ 85.00

คำสำคัญ: การพัฒนาผลการเรียนรู้, หลักธรรมสำคัญ, เทคนิควิธีสอนแบบโมเดลชิปปา

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษามีบทบาทที่สำคัญต่อการพัฒนาความรู้ ความคิด คุณธรรม จริยธรรมและพฤติกรรมของบุคคล พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 ได้กำหนดหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 เพื่อพัฒนาผู้เรียนทุกคนซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลในทุกด้าน ทั้งด้านร่างกาย ด้านความรู้และด้านคุณธรรม รวมถึงการมีจิตสำนึกที่ดี ในความเป็นพลเมืองไทยและเป็นพลโลก ยึดมั่นในการปกครอง ระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้ ทักษะ เจตคติที่จำเป็นต่อการศึกษา การประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่า ทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551 : 5) และนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ ในการพัฒนายาวของของชาติเข้าสู่โลกยุคศตวรรษที่ 21 โดยมุ่งเสริมผู้เรียน มีคุณธรรมนักความเป็นไทย ให้มีทักษะการคิดวิเคราะห์ สร้างสรรค์ มีทักษะด้านเทคโนโลยี สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นและสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างสันติ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551 : 2)

การจัดการเรียนรู้โมเดลชิปปา มีด้วยกัน 7 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นที่ 1 การทบทวนความรู้เดิมขั้นที่ 2 การแสวงหาความรู้ใหม่ ขั้นที่ 3 การศึกษาทำความเข้าใจข้อมูลและเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิม ขั้นที่ 4 การแลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจกับกลุ่ม ขั้นที่ 5 การสรุปและจัดระเบียบความรู้ ขั้นที่ 6 การปฏิบัติหรือการแสดงผลงาน ขั้นที่ 7 การประยุกต์ใช้ความรู้ มีข้อดีกล่าวคือ ขั้นตอนที่ 1-6 เป็นกระบวนการของการสร้างความรู้ (Construction of knowledge) ซึ่งครูสามารถจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนมีโอกาสปฏิสัมพันธ์แลกเปลี่ยนเรียนรู้กัน (Interaction) และฝึกฝนทักษะกระบวนการต่าง ๆ (Process Learning) อย่างต่อเนื่อง เนื่องจากขั้นตอนแต่ละขั้นตอนช่วยให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมหลากหลายที่มีลักษณะให้ผู้เรียนได้มีการเคลื่อนไหวทางกาย ทางสติปัญญา ทางอารมณ์ และทางสังคม อย่างเหมาะสม อันช่วยให้ผู้เรียนตื่นตัว (Active) สามารถรับรู้และเรียนรู้ได้อย่างดี (ทิศนา แขมมณี. 2560 : 284) ดังที่ชลธิชา ศรีเพ็ชร (2552: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลการจัดการเรียนรู้ โดยใช้โมเดลชิปปาที่ผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการคิดวิเคราะห์ ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้โมเดลชิปปามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้โมเดลชิปปามีความสามารถในการคิดวิเคราะห์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงกล่าวได้ว่า การจัดเรียนรู้แบบชิปปาโมเดลจะมีผลต่อการพัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของผู้เรียนและช่วยพัฒนาผู้เรียนให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น

จากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษาศาสนาและวัฒนธรรม สาระที่ 1 ศาสนา ศีลธรรม จริยธรรม ในระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 ตั้งแต่เดือนพฤษภาคม-กรกฎาคม เรื่อง หลักธรรมสำคัญของศาสนาต่าง ๆ พบว่าจากการ ทำแบบทดสอบหลังเรียน ซึ่งมีนักเรียนจำนวน 8 คนมีผลการทดสอบไม่ถึง 50 % และเมื่อสอบถามถึงความรู้ความเข้าใจของหลักธรรมของศาสนาต่าง ๆ ปรากฏว่า นักเรียนไม่สามารถอธิบายหลักธรรมสำคัญของศาสนาต่าง ๆ ได้เนื่องจากนักเรียนขาดความรู้ความเข้าใจใน เรื่อง หลักธรรมสำคัญของศาสนาต่างๆได้ จึงทำให้มีผลการทดสอบเรื่อง หลักธรรมสำคัญของศาสนาต่าง ๆ ต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ผู้วิจัยจึงคิดหาวิธีการเพื่อปรับปรุงการจัดกิจกรรมการเรียนการรู้ให้เกิดประสิทธิภาพแก่นักเรียนมากขึ้น จึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งต่อการพัฒนาคุณภาพด้านกระบวนการแสวงหาความรู้ การคิด และการแก้ปัญหาในการจัดกิจกรรมการเรียนการรู้ แนวทางในการจัดรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนให้กับนักเรียนกลุ่มนี้ โดยการจัดรูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้มากขึ้น ซึ่งผู้เรียนจะมีส่วนร่วมด้วยความกระตือรือร้น มีความรู้สึกดีแล้ว มีความตั้งใจและยุกพันกับสิ่งที่จะมือกระทำและทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง ตามแนวคิดหลักที่เป็นพื้นฐานของการจัดการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางแบบโมเดลชิปปาโดยยึดเนื้อหาตามเอกสารประกอบการเรียนในหนังสือเรียนและทดสอบก่อนเรียนหลังเรียนในการเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจของนักเรียนเรื่อง หลักธรรมสำคัญของศาสนาต่าง ๆ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาผลการเรียนรู้ของนักเรียน เรื่อง หลักธรรมสำคัญของศาสนาต่าง ๆ ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบโมเดลชิปปา

2. เพื่อสร้างความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิควิธีสอนแบบโมเดลชิปปา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ขอบเขตของการวิจัย

ด้านเนื้อหา ประกอบด้วยหลักธรรมสำคัญของศาสนาต่าง ๆ ประชากร ได้แก่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนมหาไชยโคกก่างวิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3 จำนวน 8 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น คือ เทคนิควิธีสอนแบบโมเดลชิปปา

ตัวแปรตาม คือ ผลการเรียนรู้ของนักเรียน เรื่อง หลักธรรมสำคัญของศาสนาต่าง ๆที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบโมเดลชิปปา

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากร ได้แก่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนมหาไชยโคกก่างวิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3 จำนวน 8 คน เครื่องมือที่ใช้ประกอบในการวิจัย 1) แผนการจัดการเรียนรู้แบบโมเดลชิปปา 2) แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน 3) ใบความรู้ 4) ใบงาน 5) แบบประเมินความพึงพอใจ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ร้อยละ การดำเนินการรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์การเรียนรู้ทางการเรียนรู้ เรื่อง หลักธรรมสำคัญของศาสนาต่าง ๆทดสอบก่อนเรียนโดยใช้เทคนิควิธีสอนแบบโมเดลชิปปา จัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิควิธีสอนแบบโมเดลชิปปา ทดสอบหลังแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิควิธีสอนแบบโมเดลชิปปาวิเคราะห์หาค่าพัฒนาการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการพัฒนาการเรียนวิชาสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม เรื่องหลักธรรมสำคัญของศาสนาต่าง ๆ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบชิปปา พบว่า ผลการเรียนของคะแนนทดสอบหลังเรียนมีค่า ค่าพัฒนาเพิ่มขึ้นโดยเฉลี่ย 4.87

2. ผลจากการประเมินความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ วิชา สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม เรื่อง หลักธรรมสำคัญของศาสนาต่าง ๆ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนมหาไชยโคกก่างวิทยา ที่สอนโดยแผนการจัดการเรียนรู้แบบชิปปา อยู่ที่ร้อยละ 85.00

อภิปรายผล

1. ผลการพัฒนาการเรียนวิชาสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม เรื่องหลักธรรมสำคัญของศาสนาต่าง ๆ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบชิปปา พบว่า ผลการเรียนของคะแนนทดสอบหลังเรียนมีค่า ค่าพัฒนาเพิ่มขึ้นโดยเฉลี่ย 4.87 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่จัดขึ้นในห้องเรียนเป็นกิจกรรมที่นักเรียนได้เรียนรู้อย่างเป็นขั้นตอน นอนได้หนักเรียนมีส่วนร่วมในการตอบคำถาม มีการเชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ และมี การยกตัวอย่างสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันที่ไม่ยากและไม่ยากจนเกินไป ทำให้นักเรียนได้ใช้กระบวนการคิด กระบวนการกลุ่มแลกเปลี่ยนความคิดเห็นแล้วสรุปความเข้าใจเป็นลักษการศึกษาตามมาจากทฤษฎีการคิดของ Bloom (Bloom's Taxonomy) (Bloom. 1956) ที่ว่าความสามารถในการคิดวิเคราะห์เป็นการพัฒนาความคิดระดับสูง ซึ่งการที่บุคคลจะมีทักษะในการแก้ปัญหาและการตัดสินใจ จะต้องสามารถวิเคราะห์เข้าใจในสถานการณ์ใหม่หรือข้อความจริงใหม่ได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งความสามารถในการคิดวิเคราะห์จะส่งผลให้นักเรียนสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับสถานการณ์ใหม่ ในเชิงสร้างสรรค์ เพราะเป็นการพัฒนาความสามารถในระดับการมีเหตุผลและเป็นการเรียนรู้ที่คงทนของแต่ละบุคคล สอดคล้องกับงานวิจัยของ แก้วตา อินทรจักร (2564) ทำการวิจัยเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้ด้วยโมเดลชิปปาร่วมกับผังกราฟิกที่มีต่อความสามารถในการคิดวิเคราะห์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า 1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ หลังการจัดการเรียนรู้ ด้วยโมเดลชิปปาร่วมกับผังกราฟิกเฉลี่ยเท่ากับ 16.03 สูงกว่าก่อนเรียนมาตรฐานเท่ากับ 2.02 เมื่อ เปรียบเทียบความสามารถในการคิดวิเคราะห์หลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 75 พบว่าความสามารถ ในการคิดวิเคราะห์หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนการจัด การเรียนรู้ด้วยโมเดลชิปปาร่วมกับผังกราฟิกเท่ากับ 11.64 สูงกว่าก่อนเรียนมาตรฐานเท่ากับ 3.18 และ หลังเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 24.26 สูงกว่าก่อนเรียนมาตรฐานเท่ากับ 3.70 เมื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน พบว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยโมเดลชิปปาร่วมกับผังกราฟิกเท่ากับ 24.26 สูงกว่าก่อนเรียนมาตรฐานเท่ากับ 3.70 เมื่อ เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 75 ของคะแนนเต็ม พบว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผลจากการประเมินความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ วิชา สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม เรื่อง หลักธรรมสำคัญของศาสนาต่าง ๆ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนมหาไชยโคกก่างวิทยา ที่สอนโดยแผนการจัดการเรียนรู้แบบชิปปา อยู่ที่ร้อยละ 85.00 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการจัดการเรียนรู้ด้วยโมเดลชิปปาร่วมกับเทคนิคการใช้คำถามเป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจสิ่งที่เรียน สามารถอธิบายคำตอบต่อคำถามที่ได้รับอย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งกิจกรรมการเรียนรู้ยังช่วยให้ผู้เรียนเกิดความสนุกในการเรียน ช่วยพัฒนากระบวนการเรียนรู้จนผู้เรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง นำไปสู่ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้ที่ดียิ่งขึ้น ทำให้นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุดาทิพย์ ดวงจินดา (2565) ทำการวิจัยเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้แบบชิปปาที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า 1. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบชิปปา มีผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 15.67 สวนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.21 และมีผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 25.33 สวนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.37 โดยพบว่านักเรียน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบชิปปา มีเจตคติต่อการเรียน วิชาวิทยาศาสตร์ก่อนเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 68.67 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.88 และหลังเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 84.17 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4.62 โดยพบว่านักเรียนมีเจตคติต่อการเรียน วิชาวิทยาศาสตร์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบชิปปา มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 25.33 สวนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.37 โดยพบว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 ของคะแนนเต็มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบชิปปา มีเจตคติต่อการเรียน วิชาวิทยาศาสตร์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาเพื่อพัฒนาผลการเรียนรู้ เรื่อง หลักธรรมสำคัญของศาสนาต่างๆของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้เทคนิควิธีสอนแบบโมเดลชิปปาโมเดล ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนมหาไชยโคกก่างวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3 พอสรุปข้อเสนอแนะเพื่อพัฒนานักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ได้ดังนี้

1. ควรนำเทคนิควิธีสอนแบบโมเดลชิปปาโมเดล ไปใช้ในกลุ่มสาระอื่นๆ หรือระดับชั้นอื่นด้วย

2. ควรนำเทคนิควิธีสอนแบบโมเดลชิปปาโมเดล ไปใช้ทดลองสอนรวมกับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับปานกลาง เพื่อให้พัฒนาผลการเรียนรู้ให้สูงขึ้น

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคม ศาสนาและวัฒนธรรม ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). แนวทางการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

แก้วตา อินทรจักร. (2564). ผลการจัดการเรียนรู้ด้วยโมเดลชิปปาร่วมกับผังกราฟิกที่มีต่อความสามารถในการคิดวิเคราะห์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ ค.ม. นครสวรรค์: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.

ชลธิชา ศรีเพ็ชร. (2552). ผลการจัดการเรียนรู้วิชาสังคมศึกษา ที่ได้รับการสอนโดยใช้รูปแบบชิปปาที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4โรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครสวรรค์. วิทยานิพนธ์ ค.ม. นครสวรรค์: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.

สุดาทิพย์ ดวงจินดา. (2565). ผลการจัดการเรียนรู้แบบชิปปาที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ ค.ม. นครสวรรค์: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.

ที่อยู่อ้างอิง (URL) : https://publish.vichakan.net/show/470
วันที่ดำเนินการเผยแพร่ : 18 เมษายน 2567
พิมพ์ : วันที่ 6 กันยายน 2569 เวลา 19.15 น.